

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företaget.

Riksbanken

Yttrande över Riksbankens förslag till nya föreskrifter om rapportering av betalningsstatistik

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordning (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Riksbanken föreslår nya föreskrifter som innehåller bestämmelser om att betaltjänstleverantörer och operatörer av betalningssystem ska vara skyldiga att rapportera uppgifter till Riksbankens betalningsstatistik. Uppgifterna som ska samlas in avser bland annat kortbaserade betalningstransaktioner, betalningsöverföringar och autogireringar.

Konsekvensutredningen är i flera avseenden tydlig. Däremot saknas helt uppskattning av förslaget effekter för tidsåtgång och kostnader för berörda företag. Regelrådet hade också önskat en tydligare redovisning avseende alternativa lösningar och särskilda hänsyn till små företag. Utifrån Regelrådets läsning framgår det inte tillräckligt tydlig varför de minsta aktörerna som berörs av förslaget inte helt kan undantas. Detta medför att konsekvensutredningen sammantaget bedöms bristfällig.

Innehållet i förslaget

Riksbanken föreslår nya föreskrifter för insamlandet av data avseende betalningsmarknaden.

Föreskrifterna innehåller bestämmelser om att betaltjänstleverantörer och operatörer av betalningssystem ska vara skyldiga att rapportera uppgifter till Riksbankens betalningsstatistik. Vilken information som uppgiftslämnare ska rapportera till Riksbanken samt vilken tid dessa ska rapporteras regleras också i föreskrifterna som föreslås. Uppgiftsskyldigheten avser bland annat kontantuttag och kontantsättningar samt elektroniska betalningar med kontotillgodohavanden och elektroniska pengar. Betalningar med kryptotillgångar omfattas inte.

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 maj 2025 och börja tillämpas i två olika steg:

- Kortbaserade betalningstransaktioner uppges vara särskilt viktiga för Riksbankens analyser, varför rapporteringen föreslås börja redan den 1 maj 2025.
- Rapportering av övriga uppgifter föreslås börja tillämpas från och med den 1 oktober 2025.

Bedömning av delaspekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

Enligt lagen (2022:1568) om Sveriges riksbank (riksbankslagen) ska Riksbanken bidra till att allmänheten ska kunna göra betalningar och följa utvecklingen på betalningsmarknaden. Riksbanken ska även se till att allmänheten ska kunna göra betalningar under fredstida krissituationer och vid höjd beredskap samt att hålla inflationen låg och stabil över tid. Därutöver ska Riksbanken löpande rapportera om detta arbete till finansutskottet.

En förutsättning för att Riksbanken ska kunna leva upp till sina skyldigheter uppges vara möjligheten att inhämta och analysera statistik på betalningsområdet. Förslagsställaren anger att det i dagsläget inte finns någon heltäckande statistik över den svenska betalningsmarknaden. Riksbanken uppges också sakna tillgång till grundläggande information om den svenska betalningsmarknaden som exempelvis totala transaktionsvolymen, värdet av dessa och hur de är fördelade mellan olika betaltjänstleverantörer.

Det uppges också att Sverige dessutom är en av få EU-medlemsstater som inte samlar in statistik som motsvarar uppgifterna i ECB:s förordning för betalningsstatistik, vilket anges medföra att det även saknas jämförbar statistik mellan Sverige och övriga EU-länder.

Mot denna bakgrund föreslår Riksbanken nya föreskrifter om rapportering av betalningsstatistik. Detta möjliggörs genom att Riksbanken sedan den 1 januari 2023 har ett bemyndigande i lagen om Sveriges riksbank att utfärda föreskrifter om uppgiftsskyldighet för betalningsstatistiken.

Föreskrifterna syftar till att förbättra Riksbankens analysunderlag och möjliggöra så att Riksbanken kontinuerligt kan följa utvecklingen på betalningsmarknaden utifrån insamlade data. Det underlättar i sin tur för Riksbanken att kunna identifiera problem på betalningsmarknaden och behov av policyåtgärder som syftar till att uppnå målen om säkra, effektiva och tillgängliga betalningar. Uppgifterna uppges ävenledes vara viktiga utifrån Riksbankens lagstadgade uppdrag att allmänheten ska kunna göra betalningar under fredstida krissituationer och vid höjd beredskap.

Regelrådet gör följande bedömning. Problembeskrivning och syfte framgår av förslagsställarens redogörelse. Regelrådet finner därför redovisningen godtagbar.

Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

Konsekvenserna av om inga föreskrifter införs uppges bli att Riksbanken inte kommer att ha tillgång till de uppgifter som krävs för att förbättra sina analysunderlag och därmed på ett tillfredsställande sätt utföra sitt lagstadgade uppdrag att följa utvecklingen på betalningsmarknaden. Det anges att det skulle försvåra Riksbankens arbete med att betalningarna i Sverige ska vara säkra, effektiva och tillgängliga. Riksbanken skulle heller inte inom det penningpolitiska arbetet kunna förbättra sina analysunderlag för hur den ekonomiska aktiviteten utvecklas på kort sikt, framför allt avseende hur hushållens konsumtion utvecklas.

Regelrådet gör följande bedömning. Konsekvenserna av om ingen reglering kommer till stånd framgår av konsekvensutredningen.

Regelrådet finner redovisningen av konsekvenser om ingen åtgärd vidtas godtagbar.

Alternativa lösningar

Avseende alternativ till den föreslagna lösningen anges att det inte finns någon alternativ källa att tillgå för motsvarande uppgifter. Det uppges vidare att varken de uppgifter som exempelvis Post- och telestyrelsen samlar in över tillgången till kontanttjänster, de uppgifter som Skatteverket samlar in om betalningar över landsgränser eller som Statistikmyndigheten SCB samlar in om elektroniska betalningstransaktioner motsvarar Riksbankens behov av statistik. Vidare anges att i och med att insamling av betalningsstatistik är en periodiskt återkommande insamling från en grupp av företag bör denna inhämtning ske med stöd av föreskrifter.¹ Därför, fortsätter förslagsställaren, är dagens lösning med att samla in statistik på frivillig basis inte ett lämpligt alternativ. Föreskrifter uppges dessutom bidra till förutsägbarhet och ger de berörda uppgiftslämnarna möjlighet att planera sin verksamhet.

Regelrådet gör följande bedömning. Utifrån förslagsställarens redovisning framstår det som att alternativen att ge Post- och telestyrelsen alternativt Statistikmyndigheten SCB i uppdrag att insamla de saknade uppgifterna hade varit alternativ att utreda vidare. Om så gjorts, och det bedömts ineffektivt, hade det varit önskvärt med en mer transparent redovisning av detta.

Utifrån förslagets syfte verkar det även, utifrån Regelrådets läsning, som att ett fullständigt undantag för de minsta aktörerna på marknaden hade varit rimligt att utreda vidare. Detta i och med att de stora aktörerna täcker merparten av marknaden, varför det ur statistikhänseende borde gå att undanta mindre aktörer. Resonemang kring en sådan lösning borde ha presenterats under redogörelsen för alternativa lösningar.

Det finns en del information avseende de alternativ som övervägt samtidigt som förslag som presenteras motiveras i viss utsträckning. Sammantaget räcker det dock inte för en godtagbar bedömning i denna del.

Regelrådet finner därför redovisningen av alternativa lösningar bristfällig.

Berörda företag

I konsekvensutredningen uppges att olika typer av företag² berörs av olika delar av förslaget. Gemensamt för alla företag är dock att de är verksamma på den svenska betalningsmarknaden. Det anges att det i maj 2024 i Sverige fanns:

- 53 betalningsinstitut
- 33 registrerade betaltjänstleverantörer
- 41 banker
- 2 medlemsbanker
- 44 sparbanker
- 33 kreditmarknadsbolag

¹ Här hänvisas till *Handbok i författningsskrivning* (Ds 1998:42, s. 23).

² Se s.10 i konsekvensutredningen, där det anges att *betaltjänstleverantör* avser den definition som ges i 1 kap. 3 § lagen (2010:751) om betaltjänster samt att *operatörer av betalningssystem* avser den som ansvarar för ett *betalsystem*, vilket definieras i 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

- 7 institut för elektroniska pengar.

Sammanlagt uppges det finnas 213 svenska betaltjänstleverantörer. En operatör av betalningssystem samt utländska banker och betaltjänstleverantörer med filial i Sverige kommer också att omfattas av rapporteringsskyldigheten. Sammantaget uppskattas att cirka 261 företag kommer att omfattas av förslaget.

Storleken på företagen skiljer sig åt. Riksbanken bedömer att ungefär 58 procent av de företag som berörs av förslaget är stora företag, 12 procent medelstora och 30 procent små- och mikroföretag.

Regelrådet gör följande bedömning. Konsekvensutredningen gör tydligt vilka företag som bedöms påverkas av förslaget.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag godtagbar.

Förslagets effekter för företagens kostnader och intäkter

Under förslagsställarens proportionalitetsbedömning (s. 7) uppges att förslaget till nya statistikföreskrifter innebär en omfattande rapporteringsskyldighet för uppgiftslämnarna.

Avseende vilka kostnader förslaget bedöms medföra anges att Riksbanken är medveten om att förslaget medför en omfattande rapporteringsskyldighet för uppgiftslämnarna. Det uppges också att förslaget kommer att medföra kostnader för uppgiftslämnarna samt att betaltjänstleverantörer bedöms påverkas i större utsträckning än operatörer av betalningssystem.

Hur betaltjänstleverantörernas kostnader kommer att påverkas uppges i hög grad bero på vilka rutiner och system de använder. Kostnaderna anges även att variera mellan olika typer av betaltjänstleverantörer och utifrån hur många betaltjänster de erbjuder.

Riksbanken bedömer att den största delen av kostnaderna som förslaget ger upphov till består av att betaltjänstleverantörerna behöver ta fram nya processer och systemstöd för att kunna rapportera uppgifterna. Hur de löpande administrativa kostnaderna för varje rapporteringstillfälle påverkas uppges till stor del bero på hur automatiserad deras rapporteringslösning blir. Om betaltjänstleverantörerna använder automatiserade lösningar bör inte antalet transaktioner påverka deras kostnader.

De uppgifter som ska rapporteras innefattar bland annat kortbaserade betalningstransaktioner, autogireringar, penningöverföringar, kontantinsättningar i uttagsautomater samt direkta- och indirekta deltagare (listas i avsnitt 2.3 och 2.4).

I konsekvensutredningen anges att Riksbanken kommer att tillhandahålla tekniska lösningar som möjliggör en så automatiserad rapportering som möjligt.

För små betaltjänstleverantörer som kommer att rapportera uppgifter mer sällan bedöms rapporteringskostnaderna bli begränsade. Även engångskostnaden bedöms bli begränsad eftersom små betaltjänstleverantörer ofta erbjuder färre tjänster och det anges därför bli mindre komplext för dem att ta fram processer och systemstöd för att kunna rapportera.

För att kunna bedöma betaltjänstleverantörernas kostnader för att kunna rapportera uppgifterna har Riksbanken efterfrågat kostnadsuppskattningar från flertalet av dem. Förslagsställaren uppger dock att få kvantitativa svar erhöles, vilket anges ha gjort det svårt att bedöma om

de är representativa för alla betaltjänstleverantörer. Riksbanken har därför valt att inte kvantifiera uppskattade kostnader. Det uppges däremot vara tydligt att förslaget är omfattande och att framför allt engångskostnaden för att ta fram processer och systemstöd är betydligt högre än de löpande administrativa kostnaderna.

Det anges också att operatörer av betalningssystem kommer att behöva rapportera uppgifter fyra gånger per år i stället för en gång per år som i dag. Riksbanken uppskattar därför att deras kostnader för löpande rapportering ökar med fyra gånger jämfört med i dag. De bedöms å andra sidan få en lägre genomförandekostnad eftersom innehållet i deras rapportering inte förändras.

Regelrådet gör följande bedömning. Regelrådet har förståelse för att det kan vara svårt att inhämta kvantitativa uppskattningar från de berörda företagen. En redovisning av de uppgifter som ändå har kommit in hade dock bidragit till en mer transparent redovisning.

Även om empiriskt underlag för nödvändiga beräkningar saknas i det här fallet efterfrågar Regelrådet något slags kvantifiering, även om sådan kvantifiering får baseras på approximationer. Utifrån den redovisning som finns går det inte att bilda sig en uppfattning om huruvida förslaget medför kostnader om 1 000 kronor på berört företag eller om det handlar om miljontals kronor. Om de berörda företagen inte kunnat uppskatta kostnaden hade förslagsställaren exempelvis kunnat erhålla viss relevant information från ett konsultbolag som arbetar med att utveckla den typ av tjänster som kan komma att bli nödvändig för att kunna sköta rapporteringen som kommer att krävas, det vill säga vad som benämns "engångskostnaden för att ta fram processer och systemstöd".

Regelrådet finner redovisningen avseende förslagets effekter för företagens kostnader och intäkter bristfällig.

Påverkan på konkurrens, särskilda hänsyn till små företag och andra relevanta konsekvenser

Påverkan på konkurrens

Avseende hur förslaget kan komma att påverka de berörda företagens konkurrensförhållanden anger förslagsställaren att de föreslagna föreskrifterna inte bedöms påverka konkurrensen på betalningsmarknaden. Anledningen till detta uppges vara att övriga EU-medlemsstater redan samlar in motsvarande uppgifter från aktörer i sina respektive länder. Det uppges också att vissa svenska företag redan i dag lämnar in delar av de aktuella uppgifterna till Riksbanken. Förslagsställaren bedömer vidare att de uppgiftslämnande företagens kostnader för att rapportera uppgifter inte är på den nivån att det skulle påverka deras verksamhet eller priser.

Särskilda hänsyn till små företag

Riksbanken bedömer att de nya kraven att rapportera uppgifter veckovis kan vara särskilt betungande för mindre företag. Anledningen till detta uppges vara att sådana företag inte har tillgång till samma resurser som större företag i form av personal, IT-system och kapital. Det uppges därav att de krav som ställs på företagen ska ta hänsyn till företagets art, komplexiteten i dess verksamhet och storlek. Det uppges därtill att Riksbanken, med stöd av föreskrifterna, bör ha möjlighet att besluta om undantag från kravet på veckovis rapportering. Vidare bedömer förslagsställaren att många av de mindre företagen bör kunna få undantag från veckovis rapportering och därmed rapportera mer sällan. När rapportering enligt

föreskrifterna införs kommer eventuella undantag från kravet på veckovis rapportering inledningsvis att baseras på Finansinspektionens statistik om svikliga förfaranden för år 2024. Avseende hur ofta rapportering ska ske uppges bland annat att beslut om undantag ska baseras på om en betaltjänstleverantör ingår i den grupp betaltjänstleverantörer vars sammanlagda antal eller värde per betaltjänst överstiger fem procent men högst 15 procent av det totala antalet eller värdet per kalenderår för samtliga betaltjänstleverantörer.³

Andrar relevanta konsekvenser

Under avsnittet om *Påverkan utöver kostnader* (s. 22) uppges att förslaget innebär att Riksbanken framöver kommer att kunna publicera mer och bättre statistik om betalningsmarknaden. Detta anges vidare innebära att även företagen kan använda den sammanställda statistiken för analyser och benchmarking, vilket bedöms påverka dem positivt.

Regelrådet gör följande bedömning. Avseende förslagets konkurrenspåverkan framstår det som att konkurrensförhållandena till viss del utjämnas om en del företag redan idag lämnar de uppgifter som kommer att efterfrågas av hela företagspopulationen. Detta hade gärna fått belysas ytterligare.

Gällande särskilda hänsyn till små företag vill Regelrådet, mot bakgrund av att föreskrifterna syftar till att förbättra Riksbankens analysunderlag och möjliggöra en kontinuerlig uppföljning av utvecklingen på betalningsmarknaden, ställa sig frågande inför behovet att insamla data från de minsta aktörerna på marknaden. Såvitt Regelrådet kan förstå syftar förslaget till att övervaka systemets övergripande funktion och sådan information borde kunna samlas in från ett fåtal större aktörer i och med att dessa täcker stora delar av marknaden. Många mindre aktörer är dessutom associerade till större, eftersom en del större aktörer hanterar denna typ av administration åt mindre aktörer. Då insamlingen av data är ägnat åt att övervaka marknaden i sin helhet, samtidigt som de små oberoende aktörerna har en liten inverkan på statistiken, anser Regelrådet att små aktörer ur statistikhänsyn borde kunna undantas. Om så inte är fallet borde det förklarats tydligare i konsekvensutredningen.

I föreliggande ärende framstår det som att kostnaden för de små aktörerna är större än den nytta informationen skulle ge Riksbanken.

I den mån det behövs borde det, för den statistiska sammanställningen, gå att uppskatta den information som saknas.

Redogörelsen i denna del bedöms därför bristfällig, även om konsekvensutredningen också innehåller värdefull information gällande undantagsbestämmelser utifrån företagets storlek.

Regelrådet finner redovisningen avseende förslagets påverkan på konkurrens och andra relevanta konsekvenser godtagbar. Däremot finner Regelrådet redovisningen avseende särskilda hänsyn till små företag bristfällig.

³ Se avsnitt 2.3.2., s.15-16 i promemorian.

Åtgärder för att begränsa förslaget kostnader och andra effekter

Det uppges att betaltjänstleverantörer ska lämna statistiska uppgifter om svikliga förfaranden enligt betaltjänstlagen till Finansinspektionen. Denna rapportering uppges baseras på en riktlinje från Europeiska bankmyndigheten (Eba). Samma uppgifter anges efterfrågas av ECB.

Förslagsställaren uppger vidare att i och med att ECB och Eba efterfrågar samma uppgifter har man på europeisk nivå kommit överens om ett så kallat *single data flow*. Det uppges innebära att all data från respektive EU-medlemsstat, både svikliga förfaranden och betalningsstatistik, skickas i en och samma leverans från de nationella centralbankerna till ECB. ECB levererar i sin tur vidare statistik om svikliga förfaranden till Eba.

För att inte belasta de betaltjänstleverantörer som föreslås omfattas av föreskrifterna mer än nödvändigt kommer Riksbanken och Finansinspektionen att samordna insamlingen av uppgifter. Samordningen uppges innebära att Finansinspektionen fortsätter att samla in uppgifter om svikliga förfaranden och delar dessa på aggregerad nivå med Riksbanken. Riksbanken i sin tur anges ska leverera uppgifterna vidare till ECB tillsammans med betalningsstatistiken.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår tydligt att Riksbanken samordnat förfarandet med Finansinspektionen. I likhet med den kommentar som Regelrådet framförde under delaspekten *alternativa lösningar* verkar det dock som att det hade varit rimligt att vidare utreda möjligheten att en myndighet ansvarar för insamlandet av uppgifter, så att företagen på så vis dels kan minimera antalet rapporteringar, dels endast ha kontakt med en myndighet avseende denna statistikinsamling. Om detta inte är möjligt, antingen av regleringstekniska eller andra anledningar, borde så ha redovisats tydligare.

Det är dock Regelrådets mening att redovisningen i denna del, på det stora hela, är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen avseende åtgärder för att begränsa förslaget kostnader och andra effekter godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Riksbanken föreslår att föreskrifterna ska träda i kraft den 1 maj 2025. Bestämmelserna som avser rapportering för posterna i 3 § 2–18 och 7 § ska tillämpas från och med den 1 oktober 2025.

Förslagsställaren framhåller att föreskrifterna bör träda i kraft så snart som möjligt men också att det är viktigt att beakta att uppgiftslämnarna ges tillräckligt med tid för att förbereda sig för den rapportering som ska ske. Mot denna bakgrund uppges att föreskrifterna bör träda i kraft den 1 maj 2025 men börja tillämpas i två olika steg. Eftersom kortbaserade betalningstransaktioner är särskilt viktiga för Riksbanken anges att rapportering av dessa uppgifter bör börja redan den 1 maj 2025. Rapportering av övriga uppgifter i 3 § 2–18 och 7 § uppges bör ske först från och med den 1 oktober 2025.

Avseende informationsinsatser anges bland annat att Riksbanken i mars 2023 anordnade ett informationsmöte om arbetet med föreskrifterna. På informationsmötet deltog Svenska Bankföreningen, Swedish FinTech Association, Card Payment Sweden, FI, Länsstyrelsen i Dalarnas län samt Post- och telestyrelsen. Till berörda branschorganisationer uppges det också ha skickats ett informationsmejl som de har uppmanats att sprida till sina medlemmar.

I konsekvensutredningen anges också att Riksbanken haft en löpande dialog med Finansinspektionen kring att samordna och dela data rörande svikliga förfaranden, samt med SCB om hur betalningsstatistiken kan bidra till att förbättra andra statistikområden, som exempelvis statistik om Sveriges betalningsbalans.

Riksbanken har under våren 2024 haft bilaterala möten med åtta uppgiftslämnare som skulle behöva följa föreskrifterna. Det har varit såväl stora som små uppgiftslämnare varav vissa deltagit i den nuvarande insamlingen och andra som inte har gjort det. Information har även skickats till alla uppgiftslämnare som deltar i den nuvarande insamlingen där Riksbanken har informerat att man gärna träffar dem för bilaterala möten om så önskas.

Vid de bilaterala mötena har Riksbanken presenterat det tänkta förslaget. Förslaget har där- efter diskuterats och Riksbanken har inhämtat synpunkter på hur insamlingen kan utformas så att det om möjligt underlättar för de uppgiftslämnare som påverkas av föreskrifterna. Riks- banken har även inhämtat information om uppgiftslämnarnas upp-skattade kostnader för att lämna in uppgifter i enlighet med de föreslagna föreskrifterna.

Riksbanken har haft dialog med ett flertal andra centralbanker för att inhämta information om hur de samlar in betalningsstatistik. Deras erfarenhet är att behovet av hög-frekvent data över betalningsmarknaden blev tydligt under pandemin. Eftersom det finns ett stort behov av hög-frekvent data även i normala tider har de centralbanker som Riksbanken haft en dialog med fortsatt att permanent samla in dessa uppgifter även efter pandemin. Det har bidragit till ett förbättrat analys- och prognosunderlag för deras respektive uppdrag inom exempelvis betal- ningsområdet och penningpolitiken.

Regelrådet gör följande bedömning. Redovisningen i denna del är tillräckligt tydlig. Därför fin- ner Regelrådet redovisningen avseende särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och be- hov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Hur och när konsekvenserna av förslaget ska utvärderas

I konsekvensutredningen anges att en viktig aspekt av säkra betalningar handlar om att betal- ningsinfrastrukturer och betaltjänster är säkra och inte drabbas av driftavbrott eller stora stör- ningar. I dagsläget uppges det saknas information om när olika betaltjänstleverantörers in- terna system ligger nere. Det uppges försvåra för Riksbanken att löpande utvärdera om betal- ningsinfrastrukturer och betaltjänster är säkra.

Med transaktionsvis rapportering uppges dock Riksbanken få tillgång till information om betal- ningsinfrastrukturers och betaltjänsters tillgänglighet. Med sådan information anges Riksban- ken bättre kunna identifiera behov av policyåtgärder och mäta resultaten av olika åtgärder över tid.

Regelrådet gör följande bedömning. Konsekvensutredningen saknar ett specifikt avsnitt avse- ende hur och när konsekvenserna av förslaget ska utvärderas. Viss information finns dock, vilket är bra. Det borde dock ha funnits mer specifik information om hur effekterna av före- skrifterna ska utvärderas.

Regelrådet finner redovisningen avseende hur och när konsekvenserna av förslaget ska ut- värderas bristfällig.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

Avseende hur förslaget förhåller sig gentemot EU-rätten uppges att Riksbanken bedömer att de föreslagna föreskrifterna överensstämmer med unionsrätten. Under avsnittet *Proportionalitetsbedömning* (s. 7-8) uppges att Riksbanken sammantaget bedömer att förslagen är proportionella beträffande både vilka företag som ska omfattas av föreskrifterna (se avsnitt 2.1 *Tillämpningsområde*) och hur ofta samt vilka uppgifter de ska lämna (se avsnitt 2.3 *Rapporteringsskyldighet för betaltjänstleverantörer* och avsnitt 2.4 *Rapporteringsskyldighet för operatörer av betalningssystem*). Enligt Riksbankens bedömning är förslaget inte mer långtgående än nödvändigt.

Regelrådet gör följande bedömning. Regelrådet anser att redovisningen i denna del är tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven godtagbar.

Övrigt av relevans för ärendet eller Regelrådets bedömning

Såvitt Regelrådet kunnat utläsa innehåller ärendet ingen annan information av relevans för Regelrådets bedömning utöver det som behandlats ovan.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 25 september 2024.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson, Lennart Renbjer och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Stig-Dennis Nyström.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Stig-Dennis Nyström
Föredragande